

सिंहासनावरी ॥ १६६ ॥ आपुली गादी शृंगारून । ठेविली असे संताकारण । परि
त्यावरी न बैसती जाण । थोर समान भेद नाही त्यासी ॥१६७॥ अल्पावकाशांत शांतता
पसरून । दरबारी आनंद गेला भरून । संताचें होतां आगमन । प्रसन्न झालें
मन सर्वांचें ॥ १६८ ॥ जणूं शांतीचा चंद्र उगवला । पसरवित अमृत
किरणाला । तैसेंच वाटलें सर्वांला । राजालाहि सुख झालें ॥ १६९ ॥ आपुलें कवित्व
दाखवूनि त्यासी । अत्यंत चकित करावें मानसी । ऐसे धरोनियां गर्वासी ।
आपुल्या पोथीसी आणविलें ॥ १७० ॥ पोथी देवोनी संतां करी । म्हणत केशा कविता
पहा तरी । ऐसे बोलोनी सत्तरी । अंतरीं गर्वित महादजी ॥१७१॥ ग्रंथ घेवोनिथां
हार्ती । एका सोहिरोबा काय म्हणती । ह्या कविता अती सुंदर असती । परी प्रेमभक्ति
प्रसाद नसे त्यांत ॥ १७२ ॥ ऐकोनिया त्यांच्या वचना । राजे क्रोधें कांपती जाणा ।
परी साधूंचा असे बाणा । कीं सत्यवचना बोलावें ॥१७३॥ भर दरबारीं झाला अपमान ।
शिंद्यांनीं कैसा करावा सहन । तरी संतांसी सर्वही समान । रावरंक जाण भेद नाही
॥ १७४ ॥ शिंदे झाले क्रोधायमान । संतांनीं हें जाणून । त्यांसीच उद्देशून । पदत्रय
रचिलें तेथेची ॥ १७५ ॥ अर्थ जाणोनी पदांचा । क्रोध गेला सर्व शिंद्यांचा । पहा
परिणाम संतसंगतीचा । नम्रतेचा वास झाला अंगीं ॥१७६॥ नम्रताच असे श्रेष्ठ जर्गी ।
तेणेंच सुख मिळेल सर्वांलागीं । प्रेमभक्ति वसे नम्रते अंगीं । संतांलागींच हें शिकावें
॥१७७॥ ऐहिक सुख हें दोन दिवसांचे । मार्गें लाग वें शाश्वत सुखाचें । परमार्थीं मन
गुंतवावें साचें । मग कशाचेंच भय नाही ॥ १७८ ॥ धन संपत्तीच्या लागतां मार्गें ।
खोटेपणा करावाच लागे । जन्मभरी वासनेच्या संगें । नाचतां अंगें
तृप्ति न होय ॥ १७९ ॥ कायेनें, वाचेनें सत्य सांभाळावें । सत्य हेंच ब्रह्म
समजावें । दया क्षम शांतीनें अंतर शोभवावें । सर्वांत पहावें देवासी ॥ १८० ॥
चहाडी श्रवणीं घेऊन कुणाची । कर्तव्यांत चूक होईल तुमची । क्षमा न करील
परमात्माची । भोगावेंचि लागेल आपणासी ॥१८१॥ रामनाम मुखीं असावें । अलितपणें
राज्य चालवावें । तो ठेविल तैसें राहावें । कौतुक करावें देवाचें ॥१८२॥ उपदेश
ऐकुनी संतांचा । शिंद्यास आनंद झाला साचा । चरणांसि नमिति संतांच्या । अंतरींचा
आनंद प्रगटतां ॥ १८३ ॥ असो ग्वाल्हेरींच संत झाले स्थाईक । भजनींच रत असती
देख । साधूंचें पाहातां मानसिक सुख । दुःख दुर्जनांसी हेत सहज ॥१८४॥ असाच
एक गृहस्थ दुर्जन । संतांसंगें बैसे प्रतिदिन । चिलीम आपुली पेटवून । मुखावरुनी
त्यांच्या धूर सोडी ॥१८५॥ संत होते शांतीचे सागर । नांचावरीहि दया करणार ।
पद्यरूपें उपदेश सुंदर । करितां तो फार ओशाळला ॥ १८६ ॥ त्यासी निदणें किंवा
वंदणेची । संगती घडत संतांची । परिणाम झाला सहजची । त्याची नीच बुद्धि

पालटली ॥ १८७ ॥ शरण आला संतांसी । चरण दृढ घरोनि त्यांसि । सांगतां
उद्धाराहो मजसां । मार्थी वरदहस्त ठेविला ॥ १८८ ॥ असो उजनी हें माळव्यांतील ।
असे एक पवित्र स्थळ । तेथें जाती हे सत दयाळ । खळबळ नसे त्या ठर्यीं ॥ १८९ ॥
तेथेंच वास्तव्य करूनियां । मठ पवित्र बांधूनियां । भजन कीर्तनी रंगूनियां । भक्त
ज्ञानियांसी तोषविलें ॥ १९० ॥ यांचें ऐकावया कीर्तन प्रवचन । येती जन प्रदिन । प्रेमें
त्यांसी भवण करवून । शानामृत जाण पाजती ॥ १९१ ॥ ऐसें असतां तेच समर्यीं ।
विठ्ठलाचार्य नामें ब्राह्मण येई । धर्मशाळेंत जाऊन राही । विषयी होता तो अती
॥ १९२ ॥ चंपा नामें स्त्रियेशीं पर । करी पाप व्यवहार । हें समजोनी संतवर । कुविचार
टाकण्या सांगती ॥ १९३ ॥ पापी वर्तन करूं नका । ऐसें विनविती संत देखा । त्या
दुष्टासी त्याचा काय लेखा । क्रोध देखा आला त्यासी ॥ १९४ ॥ संत निद्रित
असलां देखोनी । उचलुनी नेले उभयतांनीं । कूपामधें लोटुनि । दिघलें दोषांनीं
नाथा संतांसी ॥ १९५ ॥ रात्रीच ही कृती केली । समजती कोणा वार्ता न कळली ।
पुन्हा दुसऱ्या दिवशीं पाहिली । मूर्ती सांठळी नाथांची ॥ १९६ ॥ हे महा योगी संत ।
योगबळें वरती येत । तरी पाहोनि सोहिरोबा । विठ्ठलाचार्य खजिल झाला । दृढ
घरिलें संत चरणाला । म्हणे मला क्षमा करा ॥ १९८ ॥ ऐकोनियां त्यांचें वचन ।
उपदेशिलें त्याज लागोन । उद्धरिलें ज्ञान सांगोन । ऐसे महिमान संतांचें ॥ १९९ ॥
ज्ञानी योगी असून संत । भक्तिमार्गी जनांस लावित । साक्षात् विठूच त्यांना भेटत ।
आलिंगन देत भक्तासीं ॥ २०० ॥ विठूपुढें भजन केलें । भजनानंतर आलिंगन घडलें ।
द्वैत जाऊनि दोषे एक झाले । नाचूं लागले रुक्मिणीवर ॥ २०१ ॥ देव भावाचा
भुकेला । भक्तांचाचि ध्यास त्याला । केव्हां पाहीन भक्ताला । ऐसा कळवळा माउलीला
॥ २०२ ॥ असो भक्तसंत सोहिरा । विठ्ठल मुखीं शोभला हिरा । तेणें किरिटासी
साजिरा । लाजवी भास्करा स्वप्रकाशें ॥ २०३ ॥ ऐशा थोर भक्तांचें महिमान । ऐकतां
पुलकित होय तनुमन । घन्य घन्य त्यांची माता जाण । नरजन्मीं येऊन संतमाता
झाली ॥ २०४ ॥ किती वर्णूं संत साधूंसी । शब्दानें वर्णन होत नसेची । संतचरण
दृढ घरितांची । मिळतेची शांती मनासी ॥ २०५ ॥ संतकृपा श्रेष्ठ असे जर्गी । त्या
विण लागूं नये अन्य मार्गी । संत कृपेनेच पांडूरंगीं । प्रेम निजांगीं होईल ॥ २०६ ॥
असो दोन पुत्र संगेचि असती । तेच त्यांची सेवा करिती । पित्यावरी अत्यंत प्रीति ।
असे निश्चिती पुत्रां ॥ २०७ ॥ शके सतराशें चवदा चैत्रमासीं, चंडांशु येतां मध्यान्हासी ।
शुद्ध नवमचि दिवशीं । अंतर्धानासि पावले ॥ २०८ ॥ शोध केला जिकडे तिकडे ।
परी न दिसती कुणीकडे । टाकोनी जन्ममरण सांकडे । गेले पुढें विश्वंभर ॥ २०९ ॥
संत अप्पया अदृश्य झाले । तैसेच हेही अदृश्य झाले । तेजरूप होवोनि ठेले ।

राहिले विश्वांत भरोनियां ॥ २१० ॥ परमात्मस्वरूपीं झाले रत । तेणेची म्हणती विश्वभरित । प्रेमें आळावितां प्रगट होत । संत भक्त सर्वही सदा ॥ २११ ॥ यांच्या शय्येवरी पाहातां । चिन्ही एक मिळाली हातां । ती सर्वांनीं वाचितां । बोध चित्ता झालासे ॥ २१२ ॥ संत हे कुठे न गेले न आले । लाला विग्रहे संचले । परमात्म स्वरूपीं मीनले । झाले विश्वरूप देव ॥ २१३ ॥ शके अठराशें एकूण ऐशी । विलंब नाम संवत्सरासी । शुद्धपंचमी मार्गशीर्षी । संतचरित्रासी पूर्ण केलें ॥ २१४ ॥ संत चरित्र वाचितां पावन । शान्ति मिळो सर्वां लागून । सद्गुरु शिवरामचरणीं प्रेमें नमन । करून आशीर्वाद मागेन ॥ २१५ ॥ ऐसीच सेवा घडो संतांची । कृपा सर्वावरी होवो त्यांची । आणिक आस दुजी नसेची । निरंतरची घडो संत संग ॥ २१६ ॥ श्रोता वक्ता तोचि एक । अनेक रूपीं दिसे एक । तोचि सद्गुरु माझा एक । हृदयस्थ एक असे जो ॥ २१७ ॥

॥ पुंडालिक वरदा हरि विठ्ठल, श्री शानदेव तुकाराम ॥

कविता

आधीं शंभर वर्ष आयु अवघें; रात्रींत अर्धें सर
अर्धें त्यांतील बाल्य वृद्ध पण तें, अर्ध्यांत अर्धें उरें ॥
सेवा रोग वियोग दुःख मिलुनी जें शेष तें संपलें ।
पाण्याचा जणुं जिव हा बुडबुडा; त्या सौख्य हो कोठलें ॥
आहे स्वस्थचि देहरूप गृह हें, वार्धक्य राहे दुरी ।
जो हे चालति हातपाय, सरलें आयुष्य ना जो वरी ॥
आत्म श्रेयचि तों वरी मिळविण्या मोठ्या प्रयत्ना करी ।
लागे भाग तदा विहीर खणणें ही रीत हो कोठली ? ॥
जाई राहुनि वित्त भूमित-तशीं गोठ्यांत गाईगुरें ।
दाराशीं प्रियपत्नि; आणि अवघे स्नेही स्मशानांत रे ॥
राहे देह चित्तेंत-मानव जधीं लोकान्तरा जातसे ।
कर्मांगागुनि एकटेच पथिं त्या जाणें कपाळीं असे ॥

श्रीसाई संस्थानला मिळालेल्या देणग्या

माहे सप्टेंबर ता. १५ ते डिसेंबर ता. १४ या अवधीत मुंबई ऑफिसांत रुपये ५० व त्याहून अधिक मिळालेल्या देणग्यांची यादी खालील प्रमाणे:—

कायम फंड

१. श्री एस. आर. गोरूर ११५०-००

इमारत फंड

१. मे. गोल्ड सोप कंपनी मुंबई ८ १३२-००
 २. श्री. आर. व्ही. दिवेचा जयपूर १४८-००
 ३. ,, आनंदराव गणपतराव भाईंदरकर-मुंबई २८ १०१-००

इस्पिस्तळ फंड

१. श्री. आर. एस. चिटणीस दिल्ली १०१-००
 २. मे. युनिचेन लॅबोरेटरीज मुंबई २६ १५०-००
 ३. श्री. अ. सी. राजानी वसई ५०-००
 ४. मे. पटेल अॅ. कं. मुंबई २ ५१-००
 ५. साईसेवक मुंबई १००-००
 ६. डॉ. मिसेस आय. बी. आडारकर हॉंगकॉंग १३४-००
 (इस्पिस्तळ ३३ + कोठी रु. १०१)
 ७. मिसेस पेरीन पी. सिधवा मुंबई १ ७०-००
 (इस्पिताल रु. ४५ कोठी रु. २५)
 ८. श्री. के. व्ही. मेहता मुंबई २००-००

कोठी फंड

१. श्री. एम्. राजा गोपाळराव मुंबई १००-००
 २. ,, आर. अेन वकील मुंबई ६ ५१-००
 ३. श्रीमती राधाबाई के. गुप्ते पेटलाड ५१-००
 ४. श्री. सी. एन्. पंचाकशरम चित्तूर १००-००
 ५. ,, सिंघ दाजॉलिंग १४६-००
 ६. ,, जी. एम. देशपांडे नागपूर १०१-००
 ७. ,, एल. पी पटेल नैरोबी १०१-५४
 ८. ,, के. रामचंद्रन मद्रास २० ६०-००
 ९. ,, रतिलाल भुराभाई नैरोबी ६६-२५
 १०. ,, आर. बी. पटेल सॅलुसबरी १५९-००
 ११. सौ. थोरानामबीर मद्रास ६७-००
 १२. मे. बाबू ब्रदर्स नॉ. रोडेसीआ ६६-२५
 १३. श्री. रमणलाल नाईक नैरोबी ५१-००
 १४. डॉ. मिसीस आय. एस. आडारकर हॉंगकॉंग १०१-००

१५. श्री. ईश्वरलाल	नंदोला	७२-८८
१६. श्री. पं. मे मोट्टा	कोचिन	५१-००
१७. „ डी. एन. शुक्ल	राजकोट	१०१-००
१८. „ के. सी. पटेल	दारेसलाम	५१-००
१९. „ आर. के. केणी	मुंबई १९	५१-००
२०. „ एन. आर. व्ही. पिलय	कुवाईट	८४-००
२१. „ के. रामचंद्रन	मद्रास २०	६०-००
२२. श्री. एन्. सेठना	मुंबई	५१-००
२३. श्री. के. व्ही. मेहता	मुंबई	१००-००

शिरडी येथील कचेरीत आलेल्या देणग्या पुढील अंकांत देण्यांत येतील.

भक्तमंडळाचे सभासद

ऑगस्ट ते डिसेंबर १९५८ पर्यंत झालेल्या आश्रयदाते व आजीव सभासदांची नावे पुढीलप्रमाणे :—

आश्रयदाते

१. हिज हायनेस श्री. येशवंतराव हिंदुराव घोरपडे रुलर ऑफ सांडूर
२. श्री. जशभाई हिराभाई पटेल सोरोटी (युगांडा)
३. „ घनंजीभाई जयरामभाई चव्हाण. मुंबई ४१
४. „ मटाणी रामचंद्र तोलाराम „

आजीव सभासद

१. श्री. यादवराव ए. बुधावंत	चरथाना
२. „ एस. जी. चेष्टी	मद्रास १
३. „ ब. ना. दातार	न्यू दिल्ली
४. श्री वि. य. गोहोकर	वणी
५. „ श्री. श्री. हेम्माडी	कलकत्ता २.
६. „ ये. व्ये. कुटुंबराव	मदाकासीरा
७. „ माधवजी जयराम	घोंडराय
८. „ रामराव आत्मकूरी	मसुलीपटम
९. „ के. विश्वनाथराव	मद्रास ७.
१०. „ हि. के. आशर	मुंबई ३९.
११. „ बा. स. बागवे	मुंबई १२.
१२. श्रीमती एम्. बी. डोंगरे	पुणे २.
१३. श्री. व. म. कोठारी	मुंबई १.
१४. „ शं. के. मोरे	मुंबई ९

१५.	श्री. ज. भ. मेहता	मुंबई ३९
१६.	” द. पा. नेरकर	मुंबई ४१
१७.	” गु. आ. पंड्या	मुंबई २
१८.	” न. म. पटेल	मुंबई २०
१९.	” व्य. ना. पै	मुंबई ७
२०.	” भ. स. परुळकर	मुंबई १
२१.	” ब. कुं. शेटी	”
२२.	” चं. ना. सावंत	बडोदें
२३.	” ग. बा. वडगांवकर	धुळें
२४.	” चं. आ. वगळ	मुंबई ४१
२५.	द. द. नेवासकर	संगमनेर
२६.	” पी. समबीआ	बेंगलोर २

एकंदर सभासदांची संख्या
जानेवारी ते डिसेंबर १९५८

आश्रयदाते	मुंबईप्रांत	२
”	इतरप्रांत	३
आजीव सभासद	मुंबईप्रांत	४३
”	इतरप्रांत	२६
साधारण सभासद	मुंबईप्रांत	३६०
”	इतरप्रांत	११८
		<hr/>
		५५२

कुडी ही नोवरी—

* कुडी हे नोवरी आत्मा हा नोवरा । दोघें परिणूं जाती निरंतरा ॥
पांचही प्राण सर्वही वन्हाडी । आशा तृष्णा दोन्हीं देशघडी ॥
आंति निवृत्ति दोघी सुवासिनी । भक्ति करवली सखी बहिणी ॥
वटेश्वर चांगा वरधवा । तुम्हीं नेऊनि मध्यें बैसवा ॥

—श्री चांगदेव

पोट माझी माता—

● वीतभर पोट लागलेसें पाठीं । साधुसंगे गोष्टी सांगूं न देई ॥
पोट माझी माता पोट माझा पिता । पोटानें ही चिंता लाविलिसे ॥
पोट माझा बंधु पोट माझी बहिण । पोटानें हें दैन्य मांडिलेसें ॥
विष्णुदास नामा पोटाकडे पाहे । अजून किती ठाये हिंडवीसी ॥

—श्री नामदेव

* मी कोण आहे ? *

श्रीरमणभगवानांनी आपल्या मौनावस्यंत अजमास १९०१ व १९०२ साली श्री. शिवप्रकाश पिले या भक्ताला जी कांहीं चिटोऱ्यावर लेखी उत्तर दिलेली होती, ती सर्व उत्तर संवादरूपाने तामिळ भाषेत १९२४ साली प्रसिद्ध झालेली होती. त्यांवरून नंतर 'नान यारू' हा तामिळ ग्रंथ व 'Who am I' नांवाचा इंग्रजी छोटा ग्रंथ १९३०-३२ साली प्रसिद्ध केलेला आहे. आणि रमणाश्रमाने अलीकडे हिंदी, गुजराती मराठी आणि बंगाली भाषांत 'मी कोण' याची भाषांतरे केलेली आहेत.

'मी कोण, कोठुनि आलों । या शरीरी हें स्मरण घरारे ॥' असा संदेश सुप्रसिद्ध साधु सोहिरोया आंबिये यांनी (१९१४-१७८०) यांनी अठराव्या शतकांत दिलेला होता. तोच संदेश श्री. रमण भगवानांनी आपल्या हयातीत अर्धे शतकांवर सर्व भक्तांना देऊन आत्मशोध करा असे अविरत कंठरवाने सांगितले आहे. हा छोटा ग्रंथ अत्यंत अत्यंत उपयुक्त असल्यामुळे त्याची भाषांतरे अनेक भाषांत प्रसिद्ध झालेली आहेत. या ग्रंथाचा मराठीत साररूप अनुवाद, आमचे विद्वान व साक्षात्कारी मित्र श्री. दत्तात्रेय घर्मय्या पोरेडी वकील कथाप सोलापूर यांनी प्रसिद्ध केला तो असा:—

'मी कोण आहे' चा साररूप अनुवाद

सुखरूप पाहिजे, नको तें दुःख म्हणुनि धडपडे सदा प्राणी ।

आनंदरूप मुळचा, प्रेम स्वतांवरि असीम ते म्हणुनी ॥ १ ॥

मन लीन होय जेव्हां रोज अनुभवी सुखा सुषुप्तीत ।

मी कोण हें समजणें जरूर निजानंद व्हावया प्राप्त ॥ २ ॥

मी स्थूल शरिर नोहें, ज्ञानेंद्रिये कर्मे इंद्रिये तीं हीं ।

प्राणापानादिक मी नोहे, मन बुद्धि गाढ निद्रा ही ॥ ३ ॥

हें मी नव्हे न तें मी, मी केवळ सच्चिदानंद ।

जोंवरि मिथ्या जगभ्रम, तोंवरि प्रगटेन 'मी निजानंद ॥ ४ ॥

आत्म्यांत एक शक्ति, मन, तेणें ये विचार अपुण्यांत ।

नसतां विचार मन ही नाहीं, म्हणुनि हे विचारची चित्त ॥ ५ ॥

अत्यंत स्थूल जगत हें नाहों, विचाराहुनी स्वतंत्र असे ।

सुप्तीत जगत नाहीं, अथवा एकहि विचार तेथ नसे ॥ ६ ॥

जागृत स्वप्न अवस्थेमाजीं, जग वा विचार दिसतात ।

जग उत्पत्ती स्थिति लय, यासी कारण असेच मग फक्त ॥ ७ ॥

निजरूप विसरोनी, मन पाही या जगाडे जेव्हां ।
 जग सत्य त्यास भासे, जग मिथ्या स्वरूप जाणतो तेव्हां ॥ ८ ॥
 निश्चित अखंड करितां संशोधन ' काय मन ' असें म्हणूनी ।
 निजरूप तेंच मन मी ' ऐसें त्याचें स्वरूप ये कळुनि ॥ ९ ॥
 लिंग शरीर मी पण वा जीवात्मा म्हणती या मनालागीं
 स्थूल शरीरीं मनची ' मी मी ' म्हणुनी उठे हृदयभागीं ॥ १० ॥
 मी वृत्ती प्रथम उठे, नंतर सगळे विचार येतात ।
 मी नंतर तूं मग तो, सर्वचि हे मीविणें कुठें नसतात ॥ ११ ॥
 केवळ विचारगटा म्हणजे मन, शोध ' कोण मी ' करितां ।
 सरती विचार सगळे, मनहि मुरे मग उरे प्रभू सत्ता ॥ १२ ॥
 येती विचार कोणा ? मजला, मी कोण ? शोध नित घेतां ।
 अंतर्मुख मन होईल, त्यास कळों येई स्वरूप निज सत्ता ॥ १३ ॥
 अंतर्मुख दृष्टी हें हृदय, बहिर्मुख जिथें नसे हृदय ।
 हृदयांत मन समावे, तेव्हां ये कळुनि मीं असे काय ॥ १४ ॥
 सत्य असे हृदयांतिल, तें मनरूप सत्य, तें मौन ।
 याविण इतर मनाच्या शक्ती खोट्या असेंच तूं जाण ॥ १५ ॥
 आत्माच सत्य बाकी मिथ्या, आत्माच जगत, आत्मा मी ।
 जितुकें म्हणुनी दिसतें, तो आत्म्याचा विकासची नामी ॥ १६ ॥
 आत्म्याचें संशोधन, मन पण जाण्यास, श्रेष्ठ साधन तें ।
 मन इतर साधनानें तात्पुरते लीन, परि पुन्हां उठतें ॥ १७ ॥
 जप जाप्य, मूर्ति पूजा, सात्विक आहार, नाम जप ध्यान ।
 या साधनें मनासी, येई एकाग्रता समाधान ॥ १८ ॥
 एकाग्र असें हें मन ' कोण असे मी ' विचार करूं लागे ।
 आत्मविचारें मग तो पापी ही निज स्मृतींत नित जागे ॥ १९ ॥
 संपूर्ण वासनेचा त्याग घडेतों, करि निज विचार ।
 टाकुनि सर्व विचारा, निज निष्ठा एक पोस साचार ॥ २० ॥
 आनंदरूप आपण, आपण आनंद एक, हेंच खरें ।
 इतर कशापासोनी सुखप्राप्ती शुद्ध श्रम असे पाहे ॥ २१ ॥

- इच्छातृप्तीत विरे मन, स्वरुपें भोगी मग स्वसुख तेथ ।
 तैसेच सूतकालीं, मूर्च्छाकालांत वा समार्धीत ॥२२॥
- जागृत स्वप्न अवस्था, एकाचि हे दोन फरक कालांत ।
 दोर्घ असे एक दुजें अल्प, नसे भेद याहुनी त्यांत ॥२३॥
- मन दोन नसे, वृत्ती दोन परीच्या मनांत परि उठती ।
 बरवे वाइट यापरि दोर्हाचा त्याग करिति विबुध मती ॥२४॥
- मीपणा उठतां सर्वचि उठते लय सर्व मीपणा जाता ।
 मन स्वाधीन जयाचे निर्भय तो कोटेंही असो ताता ॥२५॥
- यापरि 'मी कोण असें' रमण महर्षी कथिति आंगल भाषेत ।
 सारांशाने त्याचा केला अनुवाद 'मी स्वयं दत्त' ॥२६॥

—ना. वा. गुणाजी

नामाचें साधन

- पर्वत्प्राय पापराशि होती दग्ध । वाचेसी मुकुंद उच्चारितां ॥
 अच्युत हरे केशव हरे । माधव हरे रामकृष्ण ॥
 नामाचें साधन करिशील पूर्ण । तें प्रपंचभान उरों नेदी ।
 उदासीनवृत्ति आवरावें मन । नाहीं गुणधर्म मायालोभ ॥

—श्री विसोबा खेचर

ऐसा भक्तिमार्ग धरा

- नामाचिया बळें न भिजं सर्वथा । कळिकाळाच्या माथा सोटे मारूं ॥
 वैकुंठीचा देव आणुं या कीर्तनी । विठ्ठल गाऊनी नाचों रंगी ॥
 सुखाचा सोहळा करुनि दिवाळी । प्रेमें वनमाळी चित्ती धरूं ॥
 सांवता म्हणे ऐसा भक्तिमार्ग धरा । तेणें भक्तिद्वारा वोळंगती ॥

—श्री सांवतामाळी

श्रीपुण्यतिथी उत्सव

यंदा श्रीपुण्यतिथी उत्सव दि. २०।१०।५८ ते २२।१०।५८ पर्यंत होता. उत्सवाबद्दल थोडासा गैरसमज यंदा निर्णयसागर पंचांगांत श्रीसाईनाथ पुण्यतिथीचा उल्लेख दि. २३।१०।५८ ला केलेला असल्यामुळे झाला; पण मार्गे याचा खुलासा झालेला आहे व ह्याबाबतचा निश्चित निर्णय श्रींच्या समाधीपुढे चिठ्ठ्या टाकून घेण्यांत आलेला आहे व तो निर्णय असा की विजयादशमी हीच श्रीसद्गुरुरायांची पुण्यतिथि. यंदा आश्विन शुद्ध ९ लाच विजयादशमी आली होती; त्यामुळे तो दिवस म्हणजे मंगळवार दि. २१।१०।५८ हा पुण्यतिथीचा दिवस म्हणून साजरा करण्यांत आला व दुसऱ्या दिवशी दशमी असल्याने काला घेण्यांत आला होता. दरवर्षी विजयादशमी दशमीला असल्याने दुसऱ्या दिवशी एकादशी येते व त्यामुळे त्यादिवशी काला होऊ शकत नाही व तो द्वादशीला घेणे भाग पडते. ह्या सर्व कारणास्तव दरवर्षी हा उत्सव ४ दिवसांचा बहुधा होतो, तो यंदा तीनच दिवसांचा झाला.

दि. २०-१०-५८ रोजी नित्य कार्यक्रमाव्यतिरिक्त पुण्याचे श्री. मधुकरराव जोशी यांचे दुपारी ४ ते ६ पर्यंत कीर्तन झाले. रात्री पालखीची गांवांतून मिरवणूक

झाली व कांहीं कलाकारांनी श्रींचे पुढे हजेरी दिली.

मंगळवार दि. २१-१०-५८ रोजी नित्य कार्यक्रमाव्यतिरिक्त, भिक्षा मिरवणुकीचा कार्यक्रम सकाळी झाला व सकाळी १० ते १२ पर्यंत श्री. श्री. बा. ऊर्फ बाबुराव देव, ठाणे, विश्वस्त शिरडी संस्थान, यांचे श्रीसाईबाबांचे पुण्यतिथिनिमित्त कीर्तन झाले. कीर्तन संपल्यावर, भोजनगृहांतील तळमजल्यावरील दिवाणखान्यांत श्रींचा आराधनाविधि केला गेला. हा आराधनाविधि श्री. श्री. बा. तथा बाबुराव देव, विश्वस्त व एकंदर ब्राह्मण १६ व सुवासिनी वाढावयास व जेवावयास होत्या सायंकाळी ५ ते ६ पर्यंत समाधिमांदिरांत मंत्रजागर झाला. रात्री श्रींचे रथाची मिरवणूक काढण्यांत आली व रात्री अनेक कलाकारांची श्रींचेपुढे हजेरी झाली.

बुधवार दि. २२-१०-५८ सकाळी नित्य कार्यक्रमाव्यतिरिक्त भिक्षा मिरवणूक व सकाळी १० ते १२ पर्यंत गोपाळकाला कीर्तन होऊन उत्सव समाप्त झाला.

ह्या उत्सवांत गांवांतील व संस्थानांतील कांहीं लोकांनी मिळून (१) अंमलदार (२) दिव्यावर झेंप व (३) डॉ. कैलास अशी तीन सामाजिक नाटके उत्तम रीतीने करून दाखविली. यंदाचे साली

उत्सवाचे आदले दिवशीं म्हणजे दिनांक १९-१०-१९५८ रविवार रोजी श्री साई-भक्त संमेलन, श्रीसमाधी मांदिरा बाहेरील पटांगणांत भव्य मंडपांत साजीरें करण्यांत आलें. श्री. बाळासाहेब सावंत अध्यक्ष, श्री. बाजीराव पाटील, उपाध्यक्ष, श्री. भाऊसाहेब वालावलकर, बाबुराव अर्नाळकर, मुंबईचे मंत्री नामदार बाळासाहेब भारदे, संस्थानची विश्वस्त मंडळी व सभासद उपस्थित होते. श्री. बाळासाहेब भारदे यांचें भाषण झालें.

उत्सवानिमित्त संस्थान भिलकतींत विशेष स्वच्छता ठेवण्यांत आली होती.

संस्थानच्या कर्मचारी यांना पुण्य-तिथि उत्सवानिमित्त रु. १०, रु. ७ व रु. ५ याप्रमाणें अधिकारपरत्वे, देणगी, कार्यकारी विश्वस्त श्री. नागेशराव सावंत श्री. हरीभाऊ शेळके व श्री. शालिग्राम नागरे यांच्याहस्ते देण्यांत आली.

दर उत्सवांत नवीनच सुरु केलेले कार्यक्रम म्हणजे (२४) चोवीस तास श्रीसाईनाम संकीर्तन श्रीसाईसच्चरित्र वाचन हे चांगल्यारीतीनें द्वारकामार्हत पार पडले.

भक्तासाठीं एक नवी सोय

शिरडी येथें येणारे भक्तांत कोणी अचानक आजारी झाल्यास दवाखान्यांतून त्यास औषध मिळण्याची सोय आहे. पण रोग्याला लागणारी उपकरणें न मिळाल्यानें रोग्याची फार कुचंबणा होते. हें लक्षांत घेऊन खालील रुग्णोप-योगी उपकरणें शिरडी येथें सर करकुनांकडे मिळण्याची व्यवस्था करण्यांत

आली आहे. तीं मोफत पण डिपॉझिट ठेऊन मिळूं शकतील.

उपकरणें—

१. थर्मामिटर
२. लघ्वीचें पात्र (पुरुषासाठी)
३. " (स्त्रियांसाठी)
४. परसाकडचे भांडे
५. गरम पाण्याची बॅग
६. आइस बॅग
७. मोसंब्याचा रस काढण्याचें पात्र

A cut above the average

With our long experience we know precisely how to appraise your individual requirements and add just that deft touch which can greatly enhance your personality.
* A wide selection of materials in :
WOOLLEN, RAYON, DACRON, SHARKSKIN, COTTON HOSIERY & QUALITY READY-MADE GARMENTS.

Consult us about your new clothes

TRUEFIT & CO.

97/103, MAHATMA GANDHI ROAD
OPP. RAJABAI TOWER, BOMBAY 1

Tel. : 253565

श्रीसाईबाबा शिरडी संस्थानांत विक्रीस असलेलीं पुस्तकें

(१)	श्रीसाईसचरित	(मराठी)	किंमत	रु.	७-०-०
(२)	"	(इंग्रजी)	"	"	४-०-०
(३)	"	(हिंदी)	"	"	४-८-०
(४)	"	(गुजराती)	"	"	३-१२-०
(५)	दासगणूकृत श्रीसाईनाथ-स्तवनमंजरी		"	"	०-२-०
(६)	"	(अध्याय ४)	"	"	०-८-०
(७)	सगुणोपासना	(मराठी)	"	"	०-४-०
(८)	सगुणोपासना	(गुजराती)	"	"	०-४-०
(९)	प्रधानकृत पुस्तक (A glimpse of Indian spirituality)		"	"	१-०-०
(१०)	श्रीसाई-लीलामृत		"	"	२-०-०
(११)	श्री साई-सुमनांजली		"	"	०-१-०
(१२)	कीर्तन-पंचक (श्री साईलीलांनीं नटलेलें)		"	"	१-८-०
(१३)	शीलधी	(शिरडी वर्णन)	"	"	०-१२-०
(१४)	श्रीसाईबाबा-अवतार व कार्य		"	"	२-०-०
(१५)	श्रीसाई गीतांजली		"	"	०-२-०

वरील पुस्तकें खालील पर्यावर मिळतील :-

- (१) सर कारकून, श्रीसाईबाबा शिरडी संस्थान, पोस्ट--शिरडी जि. अहमदनगर.
- (२) श्रीसाईबाबा शिरडी संस्थान, मुंबई ऑफिस : ईस्ट अँड वेस्ट इ. कंपनी बिल्डिंग, ४९/५५ अपोलो स्ट्रीट, फोर्ट, मुंबई १.
पोस्टेज निराळें. व्ही. पी. पद्धत नाही.

श्रीसाईलीलेंतील जाहिरातींचे दर

	कव्हर पेज	कव्हर पेज	आंतील पान
	२ रें-३ रें	४ रें	
पूर्ण पान एकाच वेळेस	रु. ६०	रु. ७५	रु. ४०
अर्धे " " "	रु. ३५	रु. ४०	रु. २५
१/४ " " "	रु. —	रु. —	रु. १५
१/८ " " "	रु. —	रु. —	रु. १०
पूर्ण पान एक वर्षाकरितां	रु. २००	रु. २५०	रु. १३५
अर्धे " " "	रु. १२०	रु. १३५	रु. ८५
१/४ " " "	रु. —	रु. —	रु. ५०
१/८ " " "	रु. —	रु. —	रु. ३५

वि. सू.:-जाहिरात देतेवेळीं ५० टक्के आगाऊ रकम पाठविण्याची विनंती

श्री. वा. ह. शिंदे यांची जाहिरातीचें कॅनव्हेसिंग व बिलें वसूल करण्यास

नेमणूक केली आहे